



PAÁL ZSUZSANNA

2D Humanoid Print – egy projekt képei

PEDAGÓGIAI JELENETEK

2D Humanoid Print – 2018 tavaszán ezt az elnevezést adtam annak a komplex képzőművészeti projektfeladatnak, amelyet 13. osztályos művészeti szakos diákjaimmal a budapesti SZÁMALK-Szalézi Szakgimnáziumban végeztünk el. Egyéni és kooperatív alkotással járunk be az adott témát: önmagunkat. A munkát vizuális önértékelőlap kitöltésével és megbeszélésével fejeztük be. Képes beszámolómmal a projekt lezajlását részletezi.

A **kezdőfeladat** megkívánta, hogy ne hagyományos osztályteremben legyünk, székekhez és asztalokhoz kötöttek, hanem rajzteremben, ezen belül is egy teljesen spontán, esetlegesen elrendezett térben, természetes helyzetben. Erre a felülésre azért volt szükség, hogy a hangulat már az elején laza és nyugodt legyen. A diákok a padlón ülve, fekve, kényelmes testpozícióban alkottak. Ennek következtében szabadabb asszociációkra és szabadabb képi megoldásokra lehetett számítani.

Egy-egy diáknak összeragasztott csomagolópapírra kellett ráfeküdni, az általa választott pozícióban.

A fekvő testhelyzet megválasztása teljesen szabadon történt, mindenki kedve szerinti mozdulatban feküdt rá a papírra. Akkor egy-egy osztálytársuk körberajzolta őket, hasonlóan ahhoz, ahogy a bűnügyi helyszínelők dolgoznak.



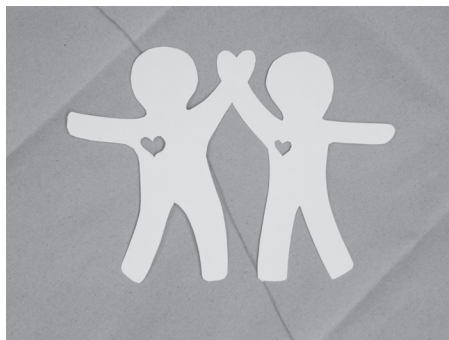


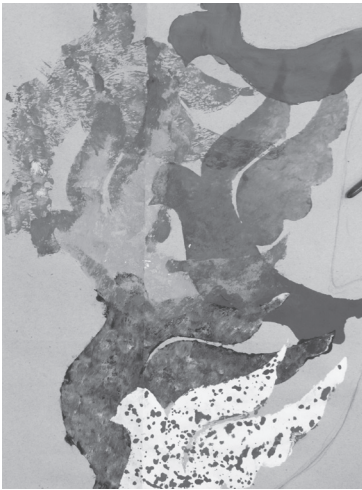
A feladatsor második lépéseként önreprezentatív képi formákat konstruáltunk, szabad asszociációk alapján.

Kiindulásképp a diákoknak olyan fogalmakat kellett egy papírra felírni, melyeket jellemzőnek tartanak magukkal kapcsolatban, majd ezeket a fogalmakat kellett átültetni emblémaszerű képi jelekbe.



A test kontúros körberajzolása mint kihívás ebben a testközeli, rögtönzött situációban bizalmi kapcsolatokat teremtett. A diákok kellő humorral vették a feladatot, és segítettek egymásnak.

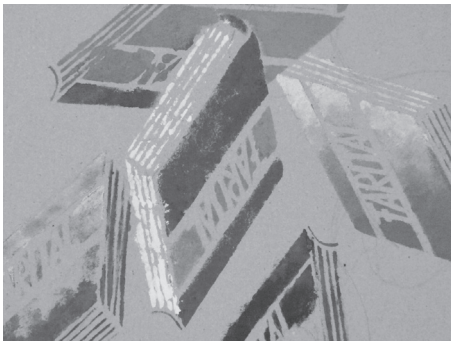
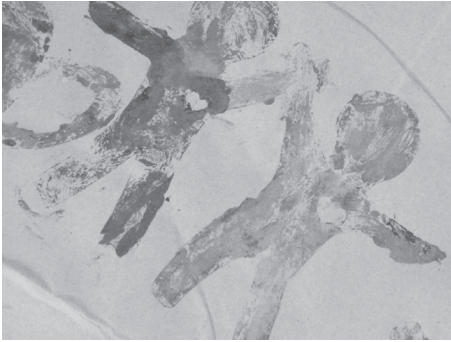


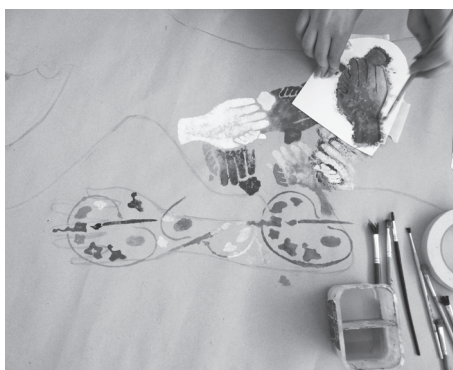


Ezekkel a sűrített jelentéstartalmú kivágatokkal a diákok nyomtatokat készítettek saját körberajzolt alakjukra. A nyomatok elhelyezésének mikéntje csak egyéni, tudatos döntés következménye lehetett, mert az alak bármely, okkal megválasztott részére szabad volt nyomtatni. Megfontolt döntés eredményeként került tehát az adott nyomat a fejhez, a szív tájékára vagy a lábhoz. A nyomatok láthatóan olyan témákat jelenítettek meg, amelyek a hétköznapi élet fontos eseményeihez kapcsolhatók, s amelyek a diákok számára – kinek-kinek egyéni hangsúlyokkal – jelentőséggel bírnak; barátság, sport, szabadidő, zenehallgatás és egyebek.



A printek készítése és a felületre való nyomtatás kísérletező képi játékokat adott. A nyomáshoz használt festék mennyiségét variáló próbálgatás igen szép felületi hatásokat eredményezett. Az összkép egy saját testkontúr, amelyben a diák számára fontos tevékenységeket és fogalmakat sűrít képi jelek formájában. A színes, ember alakú nyomatok egy teljes alakos önarckép érdekes kísérletei lettek.





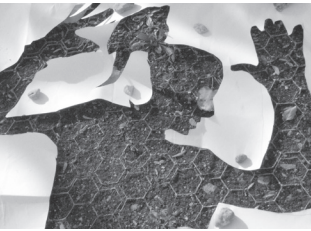
A feladat harmadik szakaszát a diákok ötfős csapatokban teljesítették. Minden diák kezében ott volt a saját ölnyomata, s a csoportoknak ezekből bizonyos témák szerint közös kompozíciót kellett létrehozni. A témák minden csapatnál azonosak voltak.

Mivel 160-170 cm magas, ember nagyságú képekkel dolgoztunk, megfelelő méretű térre volt szükség. A kompozíciókat belső és külső térben is elkészítettük, fűves, fás területen, parkoló autók közelében, köves udvaron, az iskola aulájában, lépcsőfeljárójában. Ez lehetőséget adott a diákok számára a terek szabadabb bejárására. Környezetük, iskolájuk különböző helyszíneit más aspektusból ismerhették meg így.





A csapatoknak párhuzamosan kellett dolgozniuk, így érdekes volt megfigyelni, hogy ugyanarra a témára (pl. „közösség”, „lebegés”, „harc”) melyik csoport milyen kompozíciót készít. Beszélgettünk is arról, miben látunk hasonlóságot és miben különbözőséget. A csoportok először egymástól elkülönülve dolgoztak, a csapat egyik tagjának az volt a feladata, hogy dokumentálja a kész kompozíciókat.



A negyedik szakaszban kivetítettük magunknak saját fotóinkat, és beszélgettünk a kompozíciókról.

Ötödik lépésként kiállítást rendeztünk képeinkből az iskolában. Az emberalakok kihelyezése, egymáshoz való viszonyuk tudatos szervezése éreztetni kívánta, hogy a kiállítás egy *közös* kompozíció, az egész osztály *együttes* munkájának eredménye.

A projekt befejező szakaszában az osztály tagjai önértékelőlapot töltöttek ki, és beszélgettünk a feladat alatt átélt eseményekről, megélt élményekről.



